

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 1813/2020
14.05.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА, чији је пуномоћник Ивана Томовић адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Стефан Ђорђевић адвокат из ..., ради измене одлуке о висини издржавања, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 432/19 од 14.08.2019. године, у седници већа одржаној дана 14.05.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 432/19 од 14.08.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П2 2259/17 од 27.02.2019. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца малолетног АА и обавезан тужени ББ да на име свог доприноса за издржавање тужиоца плаћа месечно износ од 40.000,00 динара почев од 05.12.2017. године па убудуће док за то постоје законски услови или се ова одлука не измени, сваког првог до десетог у месецу за текући месец, исплатом на означени рачун законске заступнице - мајке ВВ, а одбијен у делу разлике између досуђених 40.000,00 динара до тражених 50.000,00 динара. Ставом другим изреке одлучено је да се овом пресудом мења поравнање закључено пред Петим општинским судом у Београду П. 1972/09 од 28.09.2009. године које се односи на учешће оца ББ у издржавању малолетног АА. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да малолетном тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 18.000,00 динара у року од 15 дана од дана пријема пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 432/19 од 14.08.2019. године одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Другог основног суда у Београду П2 2259/17 од 27.02.2019. године у усвајајућем делу става првог, ставу другом и трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Тужилац је поднео одговор на ревизију туженог.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 408. Закона о парничном поступку (ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, судским поравнањем П. 1972/09 од 28.09.2009. године тужени је обавезан да плаћа издржавање тужиоцу, рођеном ...2001. године, у висини од 15% од редовних месечних примања. Тужилац је сада ученик гимназије и са мајком живи у стану који је њено власништво. Активно се бави спортом - играч је другог тима ... клуба „ГГ“, у којем сам сноси све трошкове - чланарину, осигурање, лиценцу, путовање на припреме и утакмице, лекарске прегледе. Закључио је уговор и са ... клубом „ДД“ у којем игра у првом тиму, али као малолетан од тога не остварује никакав приход. За задовољавање његових потреба месечно је неопходан износ од 70.000,00 динара. Тужиочева мајка (рођена 1968. године) је запослена као ... и њена месечна зарада износи 84.000,00 динара. Тужени (рођен 1958. године) је професор на ... факултету у ... и његова месечна зарада износи 140.000,00 динара. По уговору о привременим и повременим пословима ангажован је у ... у ..., и по том основу остварује приход од 600 евра. Власник је стана у ... површине 72м², у којем повремено борави и стана у ... површине 33м². Тужени је отац две пунолетне ћерке (рођене 1989. и 1991. године) које су завршиле ... факултет. Старија ћерка није запослена, док се млађа ћерка налази на специјализацији. Тужени обе новчано помаже. Тужени новчано помаже и оца старог 87. година са 150-200 евра месечно, јер очев пензија износи 14.000,00 динара. Тужени је у браку, његова супруга је запослена и радом остварује зараду у износу од 350 евра месечно.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су у овом спору правилно применили материјално право.

Одредбом члана 164. Породичног закона прописано је да се висина издржавања може смањити или повећати ако се промене околности на основу којих је донета претходна одлука.

У конкретном случају, што ни тужени не спори, постоје промењене околности које оправдавају измену висине издржавања одређену судским поравнањем закљученим током 2009. године. Потребне тужиоца, сада детета у узрасту од 17 година и ученика средње школе, по свим основама - егзистенцијалне, образовне, културне, социјалне, евидентно су протеком времена повећане и за њихово задовољавање више није довољан износ у висини од 15% од редовних прихода туженог, одређен судским поравнањем у време када је тужилац био дете узраста од 8 година и ученик почетних разреда основне школе.

Измењена висина обавезе туженог одређена је у складу са члановима 160, 161. став 1. и 162. став 1. и 3. Породичног закона, па зато нису основани наводи ревизије ни о погрешном и непотпуно утврђеном чињеничном стању (ревизијски разлог предвиђен чланом 407. став 2. ЗПП у вези члана 208. Породичног закона), нити о погрешној примени материјалног права. Висина новчаних средстава неопходних за задовољавање тужиочевих егзистенцијалних, социјалних и културних потреба утврђена је на основу његовог узраста, образовних на основу школе коју похађа, и уз вођење рачуна да тужилац сам сноси трошкове активног бављења спортом који захтева и његову појачану исхрану. Могућности туженог да плаћа издржавање у досуђеном номиналном износу утврђене су на основу његових прихода (зараде и примања по уговору о привременим и повременим пословима), имовине коју поседује и уз вођење рачуна да он нема обавезу издржавања других лица.

Тужилац је у време подношења тужбе и закључења главне расправе пред првостепеним судом (меродаван моменат за одлуку о тужбеном захтеву) био малолетан, због чега судови нису погрешно применили члан 154. Породичног закона којим је уређено издржавање малолетног детета. Тужилац се и даље налази на редовном школовању, према потврди гимназије коју похађа у школској 2017/2018 години био је ученик другог разреда, што значи да је у следећој школској години 2018/2019 години био ученик трећег разреда а у школској 2019/2020 години ученик завршног разреда. Тужени има могућност да плаћа издржавање у досуђеном износу, и на висину његове обавезе не утиче чињеница да новчано помаже ћерке и оца. Тужени нема законску обавезу издржавања ћерки јер су оне старије од 26 година, са чијим навршењем је престала законска обавеза родитеља да издржавају пунолетну децу предвиђена чланом 155. Породичног закона. Право тужиоца на издржавање, сходно члану 166. став 4. Породичног закона, има првенство у односу на право оца туженог на издржавање у смислу члана 156. истог закона. У подмирењу трошкова издржавања тужени учествује са вишим износом од другог родитеља, не само зато што су његови приходи већи већ и зато што се приликом одређивања издржавања узима у обзир и старање родитеља са којим тужилац живи. Право својине туженог на непокретностима и заради коју остварује његова супруга утврђени су на основу његовог исказа датог у својству странке, због чега нису основани наводи ревизије да нема доказа о тим чињеницама.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Тужилац нема право на накнаду трошкова поступка по ревизији, јер по оцени Врховног касационог суда трошкови одговора на ревизију нису били неопходни за вођење ове парнице. Због тога је, на основу члана 165. став 1. у вези са чланом 154. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић